

„Kisberény hangulatáért, megítéléséért, s így sorsáért érzek felelősséget”

Ez a mondat Szalai Zsanettől származik, a Tolna megyei lánytól, aki egy kis somogyi faluban Kisberényben találta meg a céljait, és próbálja megvalósítani álmait.

Kisberény egy alig 200 fős falu Somogy megye északi részén, Somogyvár és Lengyeltóti között a Balatontól alig 15 kilométerre, mégis mikor lehajtunk a tó felé tartó útról, mintha egy teljesen más világba érnének. Egy szűk, kanyargós úton tudunk bejutni a településre. Csendes kis főutcán jutunk el az önkormányzat épületéig, melyben a polgármesteri hivatalon kívül egy apró orvosi rendelő mellett található meg a jelenlegi közösségi színtér. Itt várt Zsanett a szokásos kedves mosollyal az arcán, de egy kis izgalommal a szemében: „Biztos ő a jó jelölt arra, hogy Somogyot képviselje az újságban?” – teszi fel szavak nélkül is a kérdést. Pont ezért a szerénységért ő a tökéletes választás.

B. Z.: Mesélnél magadról, a családról?

Sz. Zs.: Párom is és én is nagy családból származunk, mindkettőnknek két testvére van, valahogy természetes volt, hogy nekünk is három gyerekünk lesz. Mikor ide költöztünk, a gazdálko-

dás mellett úgy gondoltam, majd könnyedén tartom a kapcsolatot a régi barátokkal, és itt az új környezetben is hamar jönnek majd az új ismerősök. – kezdi el a mesélést Zsanett, miközben kávéval kínál. – Sajnos elsőre ezt nem sikerült megvalósítani. Nem jutott energia a meglévő kapcsolatok ápolására, új barátságok kötésére. Kisberény egy nagyon szép és hangulatos település, az itt élők alapvetően barátságosak, befogadók, összetartók. Hét éven keresztül otthon voltam, és a három kislányunk nevelgettem. Igazából a település életében akkoriban még – bár szerettem volna – aktívan nem tudtam részt venni.

B. Z.: Mi hozott változást?

Sz. Zs.: Leginkább a tenni akaráss. Tavaly, mikor a Nemzeti Művelődési Intézet meghirdette a Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Programot, a polgármester asszony, ismerve engem, úgy érezte, hogy ideális jelölt lennék a feladatra. Egy rövid, építő jellegű beszélgetés után – mely során ő elmondta mit szeretne kérni, én pedig felvázoltam az elképzeléseimet – hamar közös nevezőre jutottunk, és igent mondtam. Diplomámnak köszönhetően a kaposvári felső-

Szalai Zsanett

fokú képzési csoportba kerültem. Nagyon jó volt a közösség, imádtam oda járni.

B. Z.: Mi volt vagy mik voltak azok a dolgok, amik legjobban tetszettek, vagy meghatározó élményt jelentettek?

Sz. Zs.: Az első és legfontosabb dolog az volt, hogy amikor elkezdődött a tanfolyam, úgy éreztem, mintha kinyílt volna a világ

a számomra. Kreatív és inspiráló embereket ismertem meg mind a csoporttársaim, mind az oktatók, mind az igazgatóság dolgozóinak személyében. Nagyon hasznos hat hónap volt ez számomra.

B. Z.: Volt-e, van-e olyan gondolat, amit magaddal vittél a képzésből?

Sz. Zs.: Rengeteg építő gondolatot hallottunk, nehéz egyetlen dolgot kiemelni közülük, de azt hiszem Say István tanár úr mondott egy igazán egyszerű, de annál hasznosabb mondatot, ami segít fókuszban tartani a lényegét a mindennapok nehézségei során: „A legfontosabb, hogy szeressük az embereket!” E szerint próbálok tenni itt Kisberényben is az emberekért. Kisberény hangulatáért, megítéléseért, s így sorsáért érzek felelősséget. Minden adódó lehetőséggel élni próbálunk, ezért is

döntöttünk úgy, hogy a Szakkörre is jelentkezzünk.

B. Z.: Melyiket választottátok?

Sz. Zs.: A nemezelést néztük ki magunknak, de jövőre újabbat szeretnénk majd indítani, ha akkor lesz rá lehetőség a Nemzeti Művelődési Intézetten keresztül, de ha kell, saját magunktól is elindulunk.

B. Z.: Miért tartod fontosnak ezeket a szakköröket?

Sz. Zs.: A mai világban az egyik legfontosabb dolog a közösségek megerősítése. Egy olyan településen, ahol nincs közintézmény, ez még nehezebb feladat. A közös tevékenység csapattá kovácsol, és erősíti az összetartozás-érzést. Nyári spontán foci tornák, közös színházlátogatások, vagy például a legújabb kezdeményezés, a közös túráink itt a környéken a kisberényi erdőkben – ezek a dolgok jelzik, hogy pozitív irányba változnak a

dolgok, és nagyon örülök, ha ehhez én is hozzájárulhattam.

B. Z.: A program végén mik a terveid a jövőre?

Sz. Zs.: Mindenképpen maradni szeretnék, szerencsére polgármester asszony is elégedett a munkámmal, és nagyon jó és támogató a munkakapcsolatunk. Egyre több ötlet tud megvalósulni a faluban. Az első ilyen például, melynek megvalósításában közművelődési asszisztensként már részt vettem, a nagy sikerű Valentin-napi pad, amelyet jövőre is biztosan megcsinálunk, egyébként a jogyakorlaton. hu-s videónkban ez is benne volt. Szeretettel várunk Téged és minden olvasót jövő februárban egy fotózkodásra, és persze ajánlom figyelmetekbe Kisberény facebook oldalát, ahol minden eseményünkről értesülhettek, s csatlakozzatok bátran, ha kedvet érezték.

BARANYAI ZOLTÁN Nagyatádon érettségizett, majd a Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Főiskolai Kar művelődésszervező szakán diplomázott 2005-ben. 2007-ben egyetemi diplomát szerzett a Pécsi Tudományegyetem Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Karán, majd 2014-ben elvégezte a Nemzeti Községi Szolgálati Egyetem közszolgálati kommunikáció szakát. 19 év hivatásos katonai szolgálat után 2014-től a segesdi Árpád-házi Szent Margit Múzeumi Kiállítóhely és Községi Könyvtár vezetői feladatait látta el, majd 2016-tól a Művelődési Ház vezetése is a feladata lett. A település programjainak szervezője, irányítója, moderátora állandó résztvevője volt. Tevékenysége elismeréséül 2018-ban a Rinyamenti Közösség az Emberekért program keretén belül kiosztott kiemelkedő munkát végző humán szakemberek díját kapta meg. 2020 szeptemberétől dolgozik az Nemzeti Művelődési Intézet Somogy Megyei Igazgatóságán módszertani referens munkakörben.